

[KAPTURNIK *sb m*

D pl kapturnik(o)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Prawdopodobnie obłudnik (jako człowiek ukrywający pod kapturem swe prawdziwe oblicze) albo potwarca, obmówca: Świętością zmyłoną nadeści Faryzeuszowie/ á Doktorowie nauką nie chcieli się podpisać pod Ewanielią Syná Bożego/ Tożci dzilia wádzi wżem Hipokrytam y pyźnem kápturnikom co się Doktorámi zowá FalcSpr 290v.

KW